

commissionerne skulle bestaae af Forstanderskaberne paa Landet og Communalbestyrelserne i Kjøbstæderne, ere de Mænd, der ifølge deres offentlige Tillidsbrev nyde en meget større Tillid hos Folket end de Skattecommissairer, der enten ere udnævnte af Amtsraadene eller af Regjeringen; alene af den Grund, at Skattecommissairerne ikke behøve at modtage Bestillingen, naar de ikke ville, troer jeg, at der er Grund til at holde paa, at de skulle aflægge Eden. Jeg vil derfor stemme imod disse Paragraffer nu; men i det Tilfælde, at der til Bide Behandling skulde blive stillet Forslag om, at Skattecommissairerne skulde aflægge Ed, vil jeg stemme derfor.

Ordføreren: Det Spørgsmaal, der blev rettet til mig af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup), troer jeg at kunne besvare bekræftende. Naturligvis kan Amtsforvalteren eller hans Contoirbetjente ikke være berettigede til at meddele, hvad de erfare om de Selvangivelser, der findes paa den Liste, som skal ledsage Amtsstuerregistraaberne som Bilag, og der behøves ikke at siges noget Særligt i den Henseende for Amtsforvalterens Vedkommende, der behøver ikke at fastsættes noget særligt Straffean svar for ham eller hans Contoirbetjente, fordi det er fastsat i de almindelige borgerlige Straffelovbogs § 139, og det maa ansees for givet, at det er en utilsjædelig Handling at bringe den Kundskab, de faae af Bilagene til Regnskaberne, ud iblandt Folk. At det er strafbart, kan allerede synes at følge af Sagens Natur, thi der er ingen Embedsmand, der raader over, hvad der ifølge hans Embedsstilling kommer til hans Kundskab; men oven i Kjøbet staaer der i det af Udvalgets Fleertal gjorte Forslag et udtrykkeligt Forbud derimod, idet det hedder: „Ingen Offentliggjørelse eller nogen som helst anden Bekjendtgjørelse . . . (Steenstrup: Ja, Bekjendtgjørelse!). Det ærede Medlem forstaaer maaskee „Bekjendtgjørelse“ i den snævrere Forstand om Offentliggjørelse igjennem Pressen; men naar han lægger Mærke til disse Udtryk: „Ingen Offentliggjørelse eller nogen som helst anden Bekjendtgjørelse“, troer jeg ikke,

han har Ret til at tage det omhandlede Ord i anden Forstand end den almindelige, at man ikke maa gjøre bekjendt.

Steenstrup: Jeg skal kun tillade mig at sige, at, dersom jeg har en Hemmelighed, som jeg siger til en anden Mand, bekjendtgjør jeg den ikke; jeg røber den; men i „Bekjendtgjørelse“ troer jeg, at der efter Ordets egentlige Betydning ligger noget heelt Andet, noget Videregaaende; der ligger noget mere Offentligt i dette Ord „Bekjendtgjørelse“.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Udvalgets Fleertal:

§ 10 bliver henholdsvis § 13 og § 28, samt affattes saaledes:

§ 13.

Forinden Rigningerne i Communerne begynde, udnævner Finansministeren, med Hensyn til andre Amter end Bornholms, en Regjeringscommissair for hver Amtsraadskreds og en for mindst 3 Kjøbstæder. Frederiksberg, Frederiksværk, Marstal, Nørre-Sundby, Løgstor og Silkeborg regnes i den Henseende for Kjøbstæder.

For Bornholms Vedkommende udnævner Finansministeren en Regjeringscommissair for hele Den, sælles for Kjøbstæderne og Landcommunerne.

For Landcommunerne (paa Bornholm tillige for Kjøbstæderne) Vedkommende vælges derhos af Amtsraadene en Districtscommissair for hver Jurisdiction i Amtsraads kredsen eller for mindst 5 Communer. Denne Commissair maa ikke være indkomstskattepligtig i det ham tilbeelte District.

Samtlige Regjeringscommissairer samles af Finansministeren til et sælles Møde for at raadslaae om de almindelige Regler, der kunne tjene til at fremdrage Indtægten og gjøre sammes Ansættelse saavidt mulig eensartet. Disse Regler fastsættes derefter endelig af Ministeriet i en Veiledning, hvoraf Exemplarer tilstilles samtlige Commissairer og Skattecommissjoner.